

2021. HÚSVÉTI HELYZETKÉP és TÉNYEK

„Aki meg akarja menteni az életét, elveszíti azt, aki pedig elveszíti, megmenti azt az Életre.” (Lk.17,33)

„... Én vagyok a feltámadás és az Élet. Aki hisz Bennem, még ha meghal is, élni fog.

Az, aki úgy él, hogy hisz Bennem, nem hal meg örökre. (Jn.11,25-26)

Mindaz, ami az alábbiakban leírásra kerül, nem bírálat, hanem tények sorozata, amelyek komoly és szigorú kérdéseket vetnek fel. Talán Isten azért is engedi meg a fájdalmas dolgok megtörténtét, hogy **elgondolkozzunk**, mert különben nem tennénk... Megengedi, hogy **lássuk be hibáinkat, értsünk meg dolgokat, legyünk képesek bocsánatkérésre, tanuljunk meg dönteni, és jó és határozott továbblépési irányt kialakítani, és a Szeretet Istenét, az Élet és Halál Urát segítségül hívni!** – Mert nincs ember, aki ne követne el hibákat, bűnöket, akármilyen okos és bármilyen pozícióban is van. Ezért az előbbi tulajdonságokat mindenkinek ki kell alakítania magában...

A közelmúltban *Stoffán György* 2017-ben írt húsvéti gondolatai kerültek felidézésre e honlap XIII. fejezetében „Fájdalmasan igaz írás” címmel. Az író gondolatai mára még szomorúbb és ijesztőbb tényekkel egészülnek ki. (Az alábbi kép onnan származik.) --- 2017-ben a keresztény érületű ember önmagán javítva, befelé figyelve részt vehetett a nagyböjti szertartásokon, ebben akkor még nem akadályozta senki. - De ma már a templomokban általában fertőtlenítőszer van szenteltvíz helyett, távolságtartás és „álarc”, és mindez **Isten házában, ahol a Legszentebb Megváltó-szabadítóban bízó gyógyulásnak és a megnyilvánuló hitnek lenne a helye.** --- Rendben van az, hogy kellő óvatossággal be kell tartani a világi előírásokat is, hiszen Jézus azt tanította: „**Add meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené!**” – Igen, a földi törvényeket, olykor csak rendeleteket vagy előírásokat is (bár ezek nem egyenértékű kötelezettséggel bírók!) igyekezni kell betartani. De észre kell venni azt is, hogy körülményeink alapján mi magyarok szerencsések vagyunk, mert a jelenlegi kormány nem határoz meg vallási intézkedéseket, nem úgy, mint a kommunizmus alatt, amire számos példa akad.

Ezek után szomorú tény a bezárt templomok valósága. **Az Üdvözítő nem „online” járta a Golgotát, nem „bemutatót tartott”, hanem mérhetetlenül szenvedett értünk!...**

A katolikusok esetében az Úr számára megrendítően fájdalmas történet a Szentségek kiszolgáltatásának megtagadása. Sok hívő többszöri döntésén meglátszik, távol került az Úr Jézustól és Kegyelmi ajándékaitól. És történt mindez Húsvétkor, egy olyan esetben, amikor az emberiség egyébként is kritikus időszakot él meg! Katolikusként ugyanis az **Oltáriszentség és az egyéb Szentségek által**

nyújtott Kegyelmeikkel megerősödött, az Irgalmas Isten jóságát és minden baj fölötti Mindenhatóságát az élő hit „élharcosaiként” kellene megmutatni a világnak! Nagy árat fizetett az Üdvözítő az emberiségért! Ezért egyre hangosabban vetődik fel a kérdés manapság, hogy **hol van az Istennek szóló tisztelet, a Megváltó felé felvállalt hála, szeretet és bizalom? Hol van a leprás, vagy a „vérfolyásos asszony” hite, aki Jézusnak csak a ruhája szegélyét akarta megérinteni ahhoz, hogy csendben meggyógyuljon? Hol van a vak koldus hite, aki minél jobban csitították, annál jobban kiabált: „Jézus, Dávid Fia könyörülj rajtam”!** És még sorolhatnánk... --- Kérdés ezek után: **Kiben, kinek vagy miben is hiszünk? Kiben vagy miben van a szívünk mélyén a bizalmunk?**

Legyünk őszinték: mindaz, ami eddig történt – a Szentségek kiszolgáltatásának megtagadásával, a hívő lélekhez nem illő túlzott félelemmel, és a hit hiányát mutató tényezőkkel együtt – legalább olyan fájdalmas és bántó Isten felé, mint a valamikori farizeusok hitetlensége volt! Mára már **2000 év tanúsága, valamint sok-sok vértanú és Krisztust követő, járványoktól sem féltő gyógyító szent bizonyítja az Evangélium Igazságát, mely minden koron igaz volt, és napjainkban is megtapasztalhatóan igaz marad azok számára, akik Benne hisznek!...**

Hogy miért kell erről szót ejteni? – Mert minden döntésnek következményei vannak. A jó és a rossz döntésnek egyaránt. Saját életében mindenki tud erre 1-2 történetet mondani, de több nemzeti mulasztásról is beszélhetünk.

Csak példaként a közelmúltból: 2013-ban, az Országos Eucharisztikus kongresszuson hangzott el az Úr Jézustól a kérés, hogy „**Szent István felajánlását alapul véve legyen Magyarország az Isteni Irgalmasságnak felajánlott Ország.**” Ezt a kérést az Úr Jézus még kétszer (2014-ben és 2015-ben) megismételte azzal, hogy **ígérte: „Ha megvalósul a kérése, akkor az összes engesztelési mozgalmat is megtámogatja Magyarországon!”** Ma már kitűnik, hogy az Anna-réti kápolna, (amit az Úr Jézus és a Szűzanya együttesen kértek, és aminek alapkövét már másodjára az ország Hercegprímás Bíborosa, Mindszenty József is beszentelte) ma állna, és Magyarország minden bizonnyal be tudná tölteni eredendően hivatását. –

A sötét ravaszság többirányú ellenségeskedése volt az, ami ezen ügyek megvalósulását megakadályozta.

Teljesen biztosak lehetünk abban, hogy ha az Úr és a Szűzanya kérései megvalósultak volna, akkor bármely ránk szabadított ördögi járvány idején sem lennének bezárt templomok, nem fogatkoztak volna meg a hívők, nagyobb lenne a hívők tisztánlátása a nehéz ügyekben, és lenne hitélet Magyarországon!

Ugyanis hol van most a következő nemzedéknek átadható minta: az Evangélium hiteles átadása, hol vannak a városrészeket megkerülő Oltáriszentséges, védelmező körmenetek, és az ígéret betartása, hogy Őt, és csak Őt szolgáljuk? --- Sokat hangoztatott mondat: **„Engesztelő ország vagyunk!”** – Valóban?

Az engesztelés 3 dolgot igényel: 1. => A hiba, bűn, mulasztás fel- és beismerését. 2. => Bocsánatkérést Istentől, amiért az Ő Akarata helyett az emberi elképzelés, akarat került megvalósításra. 3. => A hibák kijavítása, vagy ha az már nem lehetséges, Isten Akarata, Vezetése szerinti új dolgokkal felülírni, „begyógyítani” a múlt sebeit. --- **Mindezt meg lehet tenni irgalmas tettel, irgalmas szóval és imával! Így, ebben a sorrendben! És mind a háromra szükség van!** (Szent Fausztina, Napló,163.)

Az első pandémia 2020 Húsvétját és Pünkösdjét érintette, utána kevesebben tértek vissza a Szentmisén való „jelenléthez”. Másodszor pedig a Karácsonyt vitte el a „vírus”. Majd jött „a mutáció”. És a nagy oltási igyekezetben *nem volt Húsvét, nem volt idő a lélek számára, hogy megünnepelje a Megváltás hatalmas Isteni Ajándékát.* ...

Az Élet és Halál Ura, a Teremtő Isten, a Mindenható Gyógyító Hatalom háttérbe szorult..., mert csak az emberi igyekezet maradt, és a „megmentőnek hitt” új szlogenre tapadt a figyelem: „Csak a vakcina segít!”

Vajon ezek után meddig tart a Teremtő Isten türelme? Mivel rázhatná fel figyelmetlen gyermekeit? Meddig tart a türelem a lázadó ifjú, és meddig az engedetlen, feladatát fel nem vállaló nemzet felé? Meddig tudja Szűzanya könnye visszatartani az elengedő Atyai Kezet, amely mozdulat azt mondja: „Jól van gyermekem, megszakad a szívem, de nézd meg mit teremtettél magadnak! Döbbenj rá, hogyan és mire használtad a szabad akaratod! Tapasztald meg mire mész Nélkülem! ... Csak azután vigyázz! Nehogy túllépd a végső határt!...”

Emlékezzünk most vissza a Jelenések Könyve, 12. fejezetének végére: „A sárkány haragra lobbant az asszony ellen, és harcba szállt többi gyermekével, aki megtartja Isten parancsait, és kitart Jézus Krisztus tanúsága mellett. Kiállt a tenger partjára.” (Jel.12,17) Majd a folytatás: „Ekkor láttam, hogy a tengerből egy vadállat bukkan fel. (Jel.13,1) ... „**Ki fogható a vadállathoz, ki tudja vele fölvenni a harcot?**” ... „**Hatalmat kapott, hogy megtámadja a szenteket*... Hatalma kiterjedt minden törzsre, népre, nyelvre és nemzetre.**” (Jel.13,6-7).

Ez a szentírási idézet **több gondolatot vet fel.**

Nincs benne megjelölve, hogy pontosan mi minden lehet a „sárkány haragja”, csak annyit tudunk, hogy ravasz, mint a paradicsomi kígyó, és az ő tudásához, ötletességéhez az ember nem is mérhető. A teremtett lények leghatalmasabb szellemisége – *akinek ténykedése miatt Jézus a Golgota borzalmát felvállalta megmentésünkre* – ő kavargatja most, a Végidőkben is a gyötrő világeseményeket. Oly módon adja ravasz elgondolásai többirányú sokaságát a világnak, hogy az ember csak akkor veszi észre a csapdát, ha már benne van. Úgy, ahogy az összülőknek kígyó képében jelent meg, ugyanúgy bármilyen, szinte felismerhetetlen formában (akár elszabadult vírusként!) is megjelenhet számunkra is. Hatalmi vágyban, pénzhűségben szenvedő, sötét lelkű embereken keresztül működik.

Isten nem hagyta védtelenül az emberiséget, „dupla” védelemről gondoskodott: egyrészt az Úr a mai igaz gyermekein keresztül napjainkban is figyelmeztet, másrészt viszont segítőtül adta mellénk a Szent Angyalok hatalmas seregét Szent Mihály fővezérletével. De az Úr kéri és el is várja, hogy figyeljünk RÁ!

2000 évvel ezelőtt Szent János apostol el sem képzelhette azokat a körülményeket, amelyek között mi élünk, ezért beszéde rendkívül képletes. **Isten viszont kétezer évig tanította az emberiséget a különböző korok prófétáin és misztikusain keresztül. Az Úr Jézus a Szentlélek által és az Evangélium terjedésének függvényében folytatta a valamikor megkezdett „apostolképző munkáját”, hogy a végső időkben az emberiség értelmezni tudja a Szentírás jelenkornak szóló jelzéseit.**

Ha mindezeket átgondoljuk, jobban megértjük a szentírási mondat kérdését: „... **ki tudja vele fölvenni a harcot?**” – *Ki, melyik átlagember tudna egy eddig nyugalomban lévő, de hirtelen a semmiből világjárvánnyá váló, és most veszett gyorsasággal terjedő, megbolondult vírussal szembeszállni?* – Senki! De legyünk figyelmesek, mert a „sötét oldal” bármennyire igyekszik is, „gyümölcszeiben” elámulja magát. **Elgondolkoztató tény az emberi kapcsolatok szétesése, a „szeretetmegvonás” (!) (főleg az idős emberek esetében).** ... Erősen szembetűnő az is, hogy a **legnehezebb időszakok – amikor az utcák is kiürülnek – a Megváltóval kapcsolatos ünnepkörök környékén erősödnek fel legjobban.** ... És ahogy az utcák kiürülnek, úgy hűlnek ki a szívek is... Szinte kegyetlenné válnak, és megszűnik az öröm, kihál a szemekből a fény...

Valahogy ez nem teljesen emberi...

Megtapasztalhatjuk ezeket mindenhol, mert **az ember nem csak biológiai test, hanem a Teremtő által lélekkel ellátott szellemi, azaz gondolkodással bíró lény is, akinek Isten figyelmességet is adott, hogy használja.** – A félelem és a „homokba dugott fej” nem vezet eredményre, sőt, a léleknek el is kell mindezekkel számolnia! Ott van az egyik vakcinában (Moderna) a „Luciferáz” nevű fehérje, enzim, melynek neve önmagáért beszél, és ha kihozhatatlanul beépül a sejtekbe, az embernek Isten által megalkotott örökítő anyagába, onnantól az ember többé már nem lesz ugyanaz, akinek a Teremtő megalkotta... Mindez nincs lelki következmények nélkül! --- És ha ez nem lenne elég, akkor egy más irányú támadásként a „művelt” Európában is megjelent a keresztényüldözés!... Igaz, még szórványosan, de már jelen van...

Mindez véletlen lenne? – Alaposan el kell mindezen gondolkozni! --- Ezek után újból megkérdendők: „...**ki tudná emberként egy hatalmas szellemiség bármely körmönfont gondolatával felvenni a harcot?**”

A Szentírás következő mondata az előbbi idézetből: „**Hatalmat kapott, hogy megtámadja a szenteket*...**”. Más szentírási fordítás szerint: „**Hatalmat kapott, hogy harcot indítson a szentek ellen...**” – „Hatalmat kapott”, azaz

megengedett neki a „harc megkezdése” és/vagy a „támadás”, amit a felkapott vírusról keresztül egy távlatokban gondolkozó szellemiség szó szerint, emberei által és globális méretekben meg is valósít. (Hogy a korábbi példánál maradjunk.)

Itt kell megérteni: *Sem az egyénnel, sem egy országgal, illetőleg az egész emberiséggel sem történhet semmi, amiről Isten ne tudna vagy ne engedne meg! Isten jelen esetben sem „akarja” azt a fájdalmat, életvesztéseket és szenvedéseket, amit ez a világjárvánnyá erősített vírus most és később okoz. Nem akarja, de megengedi!*

MIÉRT? Mert az Úr Jézus megváltói szeretete, végtelen csodái *gúny tárgyává lettek*, kegyelmi lehetőségeit sok ember visszautasította, *nem használta fel, nem fogadta el*, és ezzel önmagát ítélte nyomorúságra! Háború háborút követett a 2000 év alatt, sőt, még a Világháború borzalma, a sok szent vállalt szenvedése és a pazar bőséggel megnyilvánuló igaz(!) prófétai szó, de leginkább az Istenanya figyelmeztetései (La Salette, Fatima, Garabandál, Gobbi atya, stb.) után is **olyan áldatlan állapotban van a világ**, hogy a Mennyei Atyának meg kell ismételnie a korábbi mondatot. **„Jól van gyermekem, megszakad a szívem, de nézd meg mit teremtetél magadnak/nemzedetnek... Döbbenj rá, hogyan és mire használtad a szabad akaratod! Tapasztald meg, mire mélység nélkülem! ...”** --- Ha a szép szó, a figyelmeztetés hatástalan, marad a „tékozló fiú esete”, ami jelen esetben rosszabb, mint a moslékos vályú... Ha nincs (=„elvétetik”- Dán.11,31) a Megváltó Oltáráldozata, lesz helyette sok ember véráldozata. (Így volt ez a II. Világháborúban is, amikor hiába hangzott el az Úr Jézustól és a Szűzanyától a Fatimai figyelmeztetés, vagy nálunk Natália nővér által a kérő, intő Szó! Süket fülekre talált.)

Az Úr azoknál tudja a fájdalmas következményeket csökkenteni vagy megszüntetni, akik Őt kéri, Őt akarják szolgálni, védelme alá helyezik magukat.

„Tisztul az Egyház!” – mondják néhányan. Igen, tisztul... De, ha nem nézünk magunkba, nem beszélünk a hibákról, akkor nálunk, a Szent Korona országában is (éppen úgy, mint nyugaton!) a „szőnyeg alá söprésnek” nem tisztulás, hanem „elfogyás”, „kihalás” lesz az eredménye! – **Sürgős hozzáállás-változásra van szükség!**

Amiről sok szó esett eddig, az most érezhető valóság: **A Jelenések Könyvének idejét éljük!**

Az egész emberiség egy olyan lépcsőfokon áll, ahonnan lépnie kell, de ezt a lépést csak emberenként, mindenki csak egyedül, saját önálló szabad akaratú döntése alapján tudja megtenni: lefelé egy lépcsőfokot, vagy felfelé egyet, Isten felé, Hozzá közelebb! A döntés nem kerülhető el! --- Egyik út sem könnyebb! A felfelé menetel mindig kapaszkodósabb, tele van tüskékkel, de mégis ez a Kegyelem útja, mert a nehézségek mellett ott van Isten Szeretete, Aki egyénre szabottan, tele próbákkal, de Irgalmas Isteni Szívvel alakította ki a lélek számára a Hazavezetést! A lefelé vezető út eleinte könnyebbnek látszik... De azután elérkezik egy pont, ahol a lélek rádöbben, hogy mint Ádámot és Évát, őt is becsapták... Isten Irgalma itt is jelen van, csak sokkal nehezebb lesz a visszaút, mert már sokkal többet kell felfelé menni a fájdalmak tengerén át, és nem tudni, lesz-e hozzá elég erő...

A döntésünknek szabad akaratú döntésnek kell lennie. Ez jog és kötelezettség is egyszerre, és az is benne van, hogy döntése előtt körülnézzon az ember, értelmesen vizsgálja meg a lehetőségeit, átgondolja a dolgokat, majd Istenhez forduljon:

„Uram, én Téged akarlak követni, segíts jól dönteni! Mit tanácsolsz nekem, mit tegyek? Vezess, kérlek! És az Irgalmas Isten válaszolni fog annak a gyermekének, aki Hozzá fordul tanácsért, és „értékeli” azt a hatalmas áldozatot, amit Jézus Golgotája értünk tett!”

Most, Irgalmasság Vasárnapján is még mindig sok templom zárva lesz. De mindazok, akik e sorokat olvassák, szívleljék meg az eddig leírtakat és **Szent Fausztina** szavait: „... Leányom, írd a megkínzott lelkeknek Irgalmamról! Gyönyörűséget okoznak Nekem azok, akik Irgalmamra hivatkoznak. Ezeknek a lelkeknek több kegyelmet adok, mint amennyit kének. Nem tudom megbüntetni – még ha a legnagyobb bűnös is lenne – azt, aki Irgalmamra hivatkozik, hanem felmentem őt mérhetetlen és kifürkészhetetlen Irgalmamban. Írd: Mielőtt eljövök, mint igazságos Bíró, előbb szélesre kitéárom irgalmam kapuját. Aki nem akar az irgalom kapuján átmenni, annak igazságosságom kapuján kell áthaladnia.” (N.1146.)

„Aki meg akarja menteni az életét, elveszíti azt, aki pedig elveszíti, megmenti azt az Életre.” (Lk.17,33)
„... Én vagyok a feltámadás és az Élet. Aki hisz Bennem, még ha meghal is, élni fog.
Az, aki úgy él, hogy hisz Bennem, nem hal meg örökre. (Jn.11,25-26)

2021. 04. 07.

www.marianus.eoldal.hu

Szeretettel: M.G.Mária

*Kiket illet ma a katolikus Egyház „szentek” megnevezéssel? Hivatalos megfogalmazás szerint „Az Ószövetségben egy valakit neveznek szentnek: magát az Istent. Az Újszövetségben azt látjuk, hogy a szent jelzőt emberre is elkezdik alkalmazni: Pál apostol szentnek hívja a keresztény közösségek tagjait. (vö. Róm 16,2; Ef 1,1; 1Tessz 4,2-3). <http://hitismeret.katolikus.hu/kik-a-szentek>